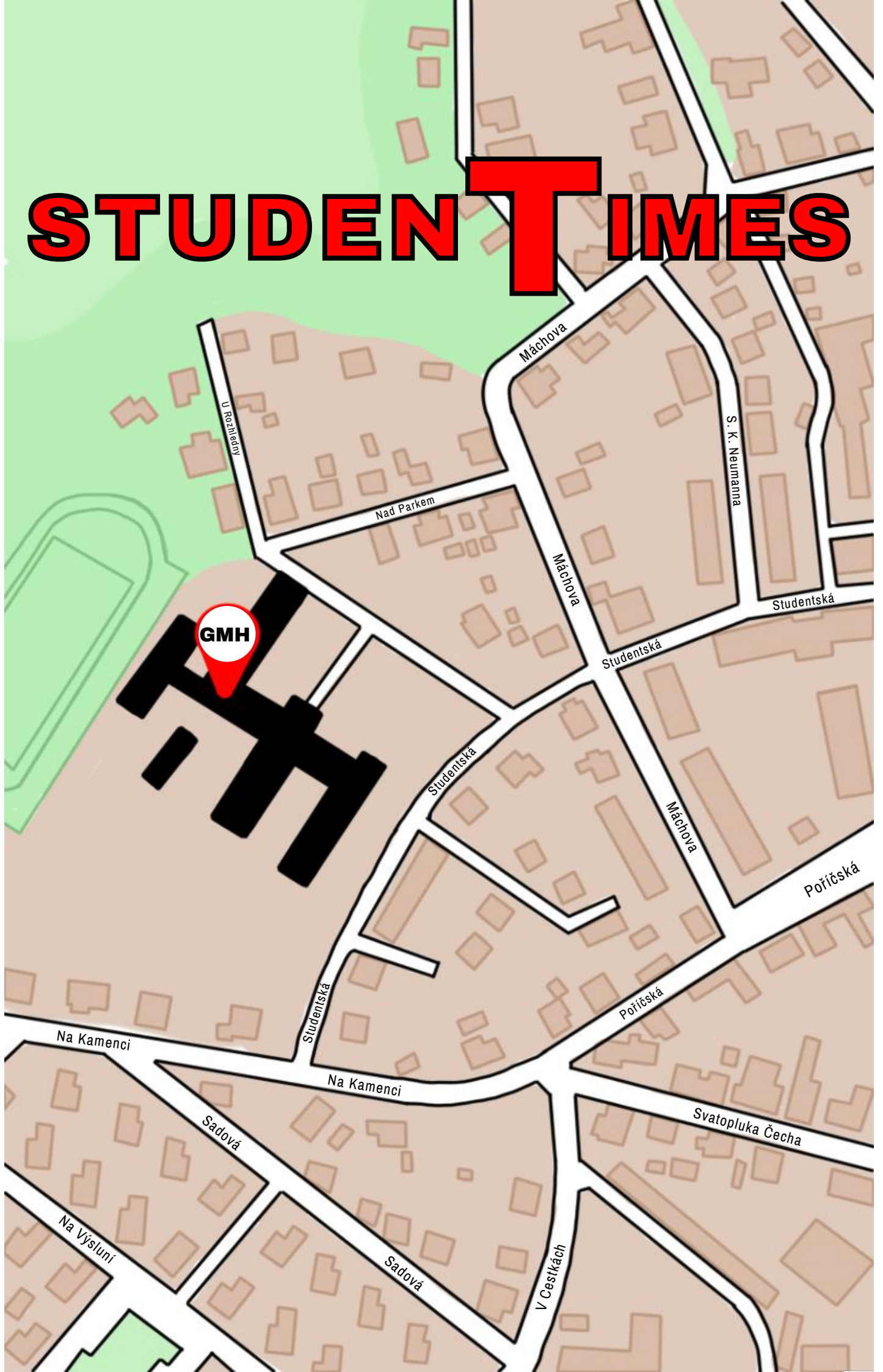

STUDENT TIMES

SLOVO ŘEDITELKY

Milí studenti!

Dostává se Vám do rukou první číslo nového studentského časopisu.

Mám z toho velkou radost – na vysvětlenou mi dovozte osobní vsuvku: Dávno dávno tomu – píše se rok 1982. Já – studentka 3. ročníku GMH – spolu s dalšími členy redakční rady tiskneme školní časopis Terč. Přesně vím, že to bylo v dnešní učebně 217 – obsluhujeme cyklostyl (mechanické zařízení na kopírování textů z doby, kdy nebyly počítače ani kopírky), klopotně z něj dobýváme po 50 kopiích od každé ze zhruba 15 stran, ty po lavicích rozrovnáváme a hotová čísla sešíváme sešíváčkou. A druhý den procházím chodbou se štosem výtisků – spolužáci mi je doslova rozebírají pod rukama – dodnes si pamatuji ten opojný pocit...

Jsem přesvědčena, že potřeba psát, sdělovat názory, diskutovat, polemizovat, komentovat věci kolem sebe ke studentům patří. Víím, dnešní doba nás zaplavuje informacemi, ale zejména „informacemi“ – texty bez jasných autorství, často se snahou nás zmanipulovat a znejistit. Právě proto budiž pochválena poctivá žurnalistika – a do ní bez váhání řadím i studentské psaní – možná neprofesionální, ale zcela jistě autentické. Tyhle řádky píšu večer 14. listopadu – vzhledem k tomu, že uzávěrka čísla je 16., je jasné, že až je budete číst, bude výročí 17. listopadu dávno za námi. Přesto vidím v tom, že první číslo nového studentského časopisu vyjde právě v listopadu, jistou symboliku. Vy – studenti – máte co říct – jděte do toho, protože tahle společnost potřebuje svěží pohled na věc jako sůl.

Děkuji Báře, Karolíně a Filipovi za odvalu myšlenku studentského časopisu otevřít – a samozřejmě všem dalším redaktorům za to, že našli chuť, a především čas se s nimi do toho pustit... Celé redakci přeji hodně aktivních příspěvatelů a Vám všem pěkné počtení.

Lenka Sosnovcová

ÚVODNÍK

Vážení spolužáci a učitelé,

právě nyní držíte ve svých rukou časopis, který jsme pro vás přichystali v seskupení devíti lidí, kteří se na tomto čísle podíleli, jejich jména naleznete pod každým článkem, úvahou, apod. Časopis jsme se rozhodli vydávat čtvrtročně tištěně a s určitým zpožděním /asi 15 až 16 dní/ i v elektronické podobě. Ta bude k nalezení na stránkách GMH v sekci *student*, *studentský časopis*. O vytvoření titulní stránky jsme vyhlásili dobrovolnou soutěž na jedné z hodin estetické výchovy výtvarné a tímto máte možnost pohlédnout na dílo Terezy Svobodové z 1.A. Časopis jsme stvořili, abychom mohli šířit své názory, nápady či zprávy do řad žáků a učitelů našeho gymnázia. Příjemné čtení!

Studentimes

K prodeji bylo vytištěno 50 výtisků.

Přispěli: Michal Tichý, Markéta Hůlková, Václav Fanta, Lucie Matějcová, Bára Prokopová, Klára Buriánková, Karolína Nohýnková, Věnceslav Chumchal, Filip Šetek

JE POTŘEBA ZMĚNA LIDSKÉHO JÍDELNÍČKU PRO ZACHOVÁNÍ ŽIVOTA NA ZEMI?

Před nedávnem jsem zhlédl zajímavý rozhovor s expertkou z Centra pro otázky životního prostředí UK. Byl o nejnovější studii zabývající se dopady zemědělství na globální klima a ekosystémy. Bylo zjištěno, že zemědělská výroba se podílí na zhoršování životního prostředí z 25 %, z toho samotná živočišná výroba z 15 % z celkového dopadu. A přitom je trend, že se rozvojové země při bohatnutí chtějí více a více podobat zemím západním, a to i jídelníčkem, tím pádem spotřeba živočišných produktů, a to hlavně masa, každý rok roste. Při odhadovaném růstu počtu obyvatel a ekonomik rozvojových států vědci vypočítali, že v roce 2050 bude tento trend jednou z hlavních příčin rozpadu globálních ekosystému. Nejde jen o to, že krávy vyloučí každý rok velké množství skleníkových plynů. Jde hlavně o to, že kvůli výrobě krmiv, kvůli čemuž je využíváno cca 80 % naší orné půdy, kácíme pralesy, necháváme působit erozi na nechráněnou půdu a

tím vytváříme předpoklady pro vznik pouští, zakyselujeme spodní vody hnojivy atd.. Podle vědeckých propočtů je potřeba, abychom v daném horizontu let snížili současnou spotřebu masa o 75-90 %, ostatních živočišných produktů o 60 % a zároveň minimalizovali plýtvání potravinami, kdy se celosvětově vyhodí třetina veškerého jídla. Mluvíme zde o výrazném omezení, ale ne ukončení konzumace těchto produktů. A to taky není úkol pro vlády, ale pro každého jedince zvlášť, aby udělal volbu pro budoucnost této planety a svých dětí. Nakonec chci zdůraznit, že tato studie řeší dopady lidské stravy na planetu, nezaobírá se správností či nesprávností té či oné stravy pro člověka. Celý rozhovor jde zhlédnout na stránkách video.aktualne.cz/dvtv pod názvem «Expertka: Musíme omezit maso, třetinu jídla vyhodíme, Země spotřebě nestačí»

Věnceslav Chumchal, III. A

LZE VZDĚLÁNÍM VYMÝTIT EXTREMISMUS?

Před nedávnem jsem dočetl knihu Komu zvoní hrana od Ernesta Hemingwaye. Ta mě zasáhla popisem utrpení lidí na obou stranách války, až jsem si silně uvědomil, že jakýkoliv extremist, tím myslím jedinec názorově se odchylovící od jakéhosi pomyslného středu, je člověk jako každý jiný, ať už je to fašista, islamista, komunista, libertarián, anarchista ad. A ten, jako všichni, chce být šťastný. Jen pod vlivem myšlenky často obsažené v různých ideologiích, že jakmile dosáhne svého, jedno jakými prostředky, tak bude šťastný. Marxisté si dokonce myslí, že tak budou šťastní všichni a stejným dílem. Společnost na to reaguje tak, že extremismus označí za něco, co nám brání ve svobodě, a začne s ním bojovat stejnými prostředky a stane se přesně tím, s čím bojuje. Vezme si do hlavy, že když všechny lidi s odlišnými či různě vyhraněnými názory odstraníme, či v lepším případě změním, tak budeme zase šťastní my. A přitom jádrem

problému není to, že má někdo jiný názor, ať už radikální či všeobecně přijímaný, ale to, že ho násilnými prostředky vnucuje těm druhým. Příčinou konfliktu tedy není rozdílný světonázor, víra, politická či ekonomická ideologie, ale myšlenka, že by všichni měli smýšlet a konat stejně jako já, a že tak je to nejsprávnější. Vždyť jiné smýšlení ani nejde vymýtit, to vychází z přirozenosti člověka, z evolučních příčin se hledají jiné cesty, co kdyby totiž zrovna ta, po které všichni jdeme, byla slepá či dokonce vedla na okraj propasti? Proto jediné čeho můžeme vzděláním docílit, je všeobecný respekt k jinému názoru a způsobu života a zároveň nulová tolerance k snaze ho komukoli vnucovat. V první řadě tedy můžeme udělat to, že se zamyslíme nad sebou jako člověkem, národem či západní společností, ke které se usilovně řadíme, jestli náhodou jenom někomu násilně, nemusí to být zrovna vojenskými prostředky, nevnucujeme to svoje a on je potom donucen se bránit a my ho následně označíme jako hrozbu pro nás a naše hodnoty.

Věnceslav Chumchal, II

HUMMUS BI TAHINI

Suroviny:

Římský hrách /cizrna/ (150 g)

Olivový olej (50 ml)

Sůl (dle chuti)

Česnek (dle chuti)

Šťáva z citrónu (z 1 ks)

(Římský kmín (dle chuti))

Sezamová pasta (100 g)

/Asi 4 porce/

Dějiny humusu:

Starověká pochutina ze Středního východu, kde se běžně podává teplý. Překlad arabského slova *hummus* je *římský hrách* (neboli cizrna). Příprava humusu se sezamovou pastou je známa již od 13. století (Přesněji v kuchařce: Kitab Wasf al-Atima al-Mutada).

Postup:

Římský hrách propláchneme a přes noc jej ponořený ve vodě necháme stát. Druhý den vodu slijeme. K namočené cizrně opět přidáme vodu. Hrách vaříme do měkka. Přecedíme, avšak vzniklý vývar si ponecháme. Počkáme, než obojí vychladne, poté využijeme mixér, do kterého vhodíme cizrnu, zalijeme olivovým olejem, šťávou z citrónu a přidáme česneku i soli; pro chuť můžeme přidat římský kmín. Tuto směs mixujeme a přidáváme vývaru, abychom docílili chtěné hmoty. Po vzniknutí hmoty přidáváme sezamové pasty, tahiny, a znovu promixujeme. Ozdobíme česnekem nakrájeným na lístečky nebo pečenou zeleninou (paprikou). Přikusovat můžeme syrovou zeleninu či pečivo (chléb pita).

HRANOLKY

Suroviny:

Brambory

Rostlinný olej

Sůl

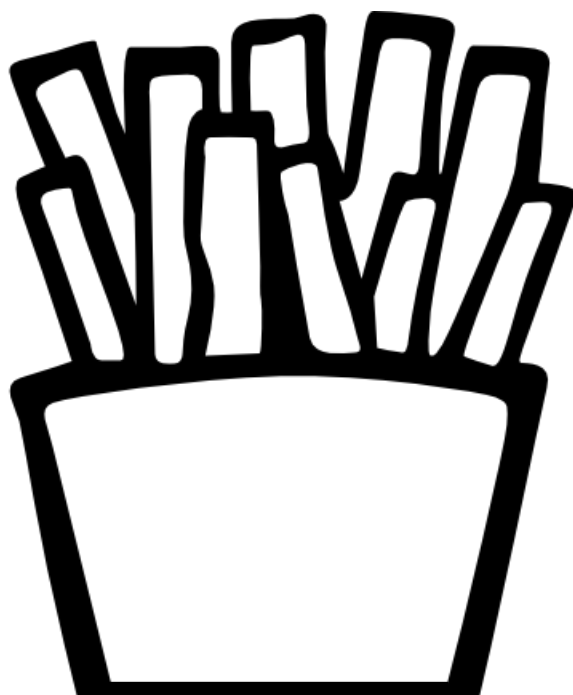
Pepř

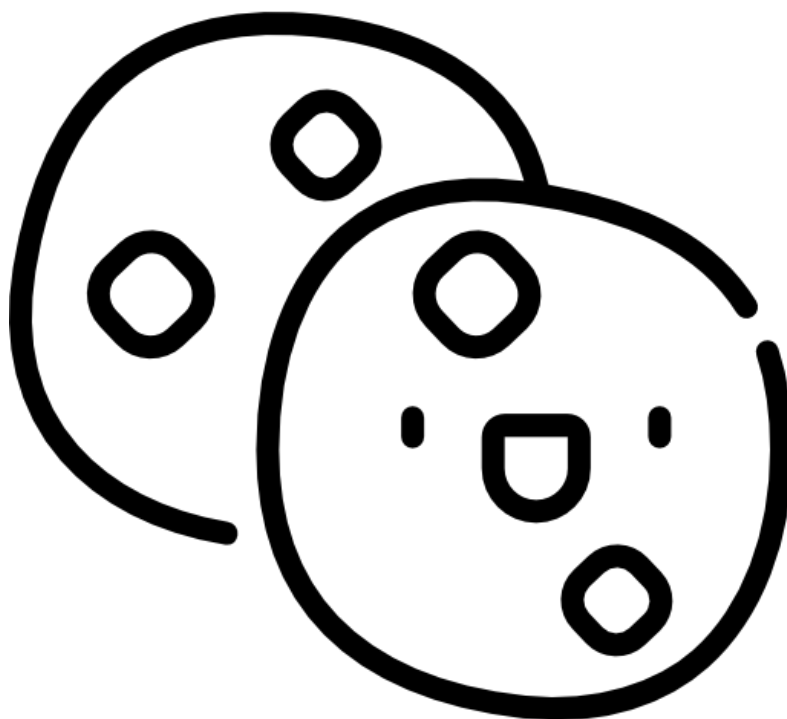
Jak vybrat brambory:

Brambory vybírejte pozdní, *varný typ C*. Brambory *nesmí být zelené*, tvoří se totiž solanin – jed. Ten poškozuje sliznice v žaludku a dvanáctníku. Otrava se projevuje zrychlenou tepovou a dechovou frekvencí, náhlou ztrátou vědomí přecházející v kóma. (Vznik zelenání hlíz vinou vystavení brambor přílišnému světlu.) Dejte pozor na *stupovitost brambor*, ta není zdraví škodlivá, avšak zapříčiňuje nadměrný odpad při loupání.

Postup:

Připravíme si tolik vody, abychom do ní mohli vložit brambory. Tuto vodu uvedeme k varu. Mezitím naše brambory se slupkou nakrájíme na hranolky o tloušťce zhruba jednoho centimetru, nakrájené brambory nejdříve vhodíme do studené vody a začneme prát, dokud se nám nevyplaví škrob. Poté zbývá budoucí hranolky přecedit a vhodit do již vroucí vody. Tam je necháme pět minut vařit, pak brambory opět scedíme, odstavíme i necháme utéci páry. Vychladnuté brambory osolíme a opeříme, přidáme oleje a promícháme. Vložíme na pečící papír, rovnoměrně rozmístíme a vložíme do předem rozehráté touby na 200 ° C, pečeme podobu čtyřiceti minut. Hotovo!

SKOŘICOVÉ SUŠENKY

Potřebujeme:

*80 g ovesných vloček
80 g špaldové celozrnné mouky
45 g rýžové mouky
2 cl skořice
8 g kypřicího prášku
100 g změkklého másla
80 g cukru krupice
1 vejce
špetka soli*

Postup:

Smíchejte ovesné vločky, mouku, skořici a kypřící prášek.

V další misce, nelépe ručním mixérem, vymíchejte máslo s cukrem, dokud se nespojí v hladkou hmotu bez hrudek.

Přidejte vejce, špetku soli a směs suchých ingrediencí.

Na závěr můžete přidat nakrájené kousky čokolády, sušené brusinky...cokoliv, co máte rádi.

Plech vyložte pečícím papírem a z těsta tvarujte kuličky.

Pečte cca 10-12 minut na 180° C, dokud sušenky nezezlátnou.

Markéta Hůlková, III. A

INTERVIEW WITH ELLEN

Short introduction:

Name: *Ellen Bialka*

Age: *23*

Birthday: *February 25*

Favourite movie: *The Harry Potter series, especially "The Prisoner of Azkaban"*

Favourite book: *"The City of Bones" by Cassandra Clare*

Favourite song: *"Yellow" by Coldplay*

Interview:

Q: A few months has passed since your arrival to the Czech Republic, but what was the most surprising thing for you in the first days after you came?

A: *A few things I noticed during my first few days at school were that students wore slippers around school and they stood to greet the teacher at the beginning of every class. I enjoy both of these habits and I wish we had them in American schools.*

Q: Is the way of life in the Czech Republic very different from the American? What is the biggest difference you have experienced?

A: *In general, the way of life in America and the Czech Republic are the same. Students go to school, adults go to work, everyone enjoys hobbies and sports, there are town events, and people go on vacations. The details are what makes America and the Czech Republic different. For example, the structure of school is different, as well as the type of food we enjoy. The biggest difference I have experienced is the large amount of Czech people who enjoy the outdoors and going on long walks. In America, we drive most places and enjoy competitive sports, so there is few people who spend their time in nature.*

Q: Is there anything that you have in the US that you miss here? What/Who?

A: *Of course, I miss my family and friends the most. This is my first time living far away from them for a long period of time, so it has been a big adjustment. I also miss the ice cream shop, Dairy Queen, near my university because they give you large amounts of ice cream for a low price.*

Q: What did you know about the Czech Republic or about the Czechs before you arrived? Did you learn anything about the Czech Republic at school?

A: *Before I arrived to the Czech Republic, I had to do a lot of research about the country and culture. I learned about the Czech education system, traditions, history, big cities, language, food, and more. This research was done on my own because we did not learn this in school. What we learned in school was where the Czech Republic is located in Europe and that the capital city is Prague.*

Q: You said that you had been studying to become a teacher. Which subjects can you teach?

A: *Yes, I went to the University of Wisconsin in Eau Claire to get my degree in teaching. In the USA, I am certified to teach 1st to 8th grade, which include students from 6 to 14 years old. I can teach them every subject, However, my focus at university was teaching English as a second language. For this subject, I can teach any age of students.*

Q: Do you like czech food? Which is your favourite?

A: *Unfortunately, I have not had many opportunities to eat traditional Czech food due to my Celiac Disease. However, I have found a few gluten free restaurants and bakeries in Prague, where I am able to eat a similar version of Czech food. I think my favorite are goulash and kremroles. They are so good. If I could eat Trdlník with Nutella, I would add that here too.*

Thank you for interview.

Karolína Nohýnková, Septima

FANTASY ADAPTACE

S blížícím se koncem *Game of Thrones* začíná zápas o trůn fantasy sérií. Otázka tedy je, dá se zopakovat úspěch show od HBO, a pokud ano, tak která z budoucích sérií bude úspěšná. V tomto článku se pokusím alespoň trochu přiblížit čtyři nadcházející TV série, na které se velmi těším. (*Poznámka redakce – všechny zdroje řádně uvedeny QR kódy na třetí stránce časopisu..*)

Zaklínač (Witcher)

Začneme s show, která v polední době získala spoustu pozornosti. Založen na stejnojmenného knižního cyklu od Andrzeje Sapkowského, je *Zaklínač* příběh Geralta z Rivie, zaklínače, jenž se potuluje po fantastickém světě a jeho živobytím je zabíjení magických nestvůr sužujících lid.

Sapkowského knihy jsou velmi ceněny pro svoje velmi dobře vykreslené, morálně šedé postavy a ironický smysl pro humor. To řadí *Zaklínače* mezi takzvané dark fantasy. Dark fantasy dle fantasy autora Karla Wagnera jsou příběhy, v nichž se objevují antihrdinové nebo morálně nevyhranění protagonisté.

Toto dělá tento soubor povídek a románů podobný *the Song of Ice and Fire*, knižní předloha pro *Game of Thrones*, která popularizovala^[1] tento podžánr v 90. letech. Na druhé straně pracuje *Zaklínač* s mnohem menším počtem postav a dějových linií, což může odradit některé z fanoušků *Game of Thrones*.

Samotná show bude mít osmi dílnou první sezónu, která vyjde buď roku 2019, anebo 2020^[2]. Henry Cavill, Superman v nedávném filmu *Justice League*, ztvární hlavní postavu Geralta, zatímco málo známá Freya Allan bude hrát Cyrillu a Anya Chalotra Yennefer^{[3][4]}. Vůdcem produkce je Lauren Schmidt Hissrich, scénárista *Daredevil*^[5].

Dobrá znamení (Good Omens)

O další show není v našich krajinách toho mnoho známo, avšak já si myslím, že by ji každý měl alespoň dát šanci. *Dobrá znamení* je nadcházející šestidílná minisérie od Amazonu a BBC^[6].

Dle předlohy románu Neila Gaimana a dnes bohužel již zesnulého Terryho Pratchetta *Good Omens* by měl být humorný příběh a parodie biblického Zjevení svatého Jana. Hlavními postavami knihy jsou anděl Azirafal a démon Crowley, kteří představují agenty Nebe a Pekla na Zemi. Ti se snaží zabránit přicházející apokalypse.

Definitivně doporučuji show i knížku všem, kteří si kdy přečetli jednu z knih Terryho Pratchetta a líbila se jim.

V hlavních rolích budou Michael Sheen, Azirafal, a David Tennant, Crowley. Scénaristou je samotný Neil Gaiman, který tak splňuje poslední přání jeho spoluautora^[6]. Série vyjde roku 2019, ale na upoutávku k ní se můžete podívat už teď^[7].

Pán Prstenů (Lord of the Rings)

Toto jméno nejspíše bude známo většině z vás, Amazon však neprodukuje další převyprávění Tolkienovi trilogie, nýbrž sérii o mladých letech Aragorna, které nikdy nebyly zfilmovány ^{[8][9]}.

Pána prstenů snad není třeba představovat, ale pro ty, kteří toto dílo neznají, napíšu malý úvod. Pán Prstenů je klasika fantasy, zabývající se tématy moci, smrtelnosti a přiklonění se lidí ke zlu, či k dobru. Byla vydána roku 1954 a napsána J.R.R. Tolkienem. Ihned se stala oblíbencem mezi fanoušky fantasy a pokud počítáte celou trilogii jako jednu knížku, což měla původně být, tak je to třetí nejprodávanější román všech dob ^[10]. Mezi lety 2001 a 2003 byla vydána kriticky oceněná filmová série.

Hlavními scénáristy jsou JD Payne a Patrick McKay, relativní nováčci v Hollywoodu. Zatím nebylo potvrzeno žádné obsazení rolí, ale Ian McKellen prohlásil zájem si zopakovat roli Gandalfa. Natáčení dle smlouvy s Tolkienovými potomky musí začít do 2020, takže můžeme očekávat premiéru první řady okolo roku 2021 ^{[8][9]}.

Kolo času (Wheel of Time)

Končím s show, o které je nejméně informací. *Kolo času* bude série podle stejnojmenného čtrnácti dílného cyklu od Roberta Jordana a Brandona Sandersona, který ho dokončil po Jordanově smrti v 2007.

Příběh se odehrává ve fiktivním světě podobně rozsáhlém jako je ten, v kterém je zasazen *Game of Thrones*, nebo dokonce větším. Má velmi propletenou dějovou linii plnou různorodých postav a kultur, avšak hlavním konfliktem celé série je klasický boj mezi dobrem a zlem. Nic víc už nezmíním, abych zanechal všechny zápletky překvapující a neočekávané.

Show vytváří Amazon společně se Sony. Scénáristou a producentem je Rafe Judkins, autor několika epizod pro *Agents of S.H.I.E.L.D.* a *Chuck* ^{[11][12][13]}.

Myslím, že největší šanci na úspěch má Zaklínač, je tematicky nejbliže ke Game of Thrones a také enormní popularita videoherní trilogie od CD Project Red velmi pomůže. Navíc je tu fakt, že Netflix má více uživatelů než kterákoliv jiná služba poskytující seriály online.

Dobrá znamení bude podle mě zábavný seriál, ale nedosáhne nějaké obrovské popularity a bude znám především pouze mezi fanoušky jiných děl od Gaimana a Pratchetta.

K ostatním dvěma se vyjadřovat nebudu, jelikož jsou ještě daleko, akorát řeknu, že čirá velikost Kola Času by mohla klást velkou překážku, ať se to týče množství postav, či prostředí, a bude potřebovat obří rozpočet jen na šanci uspět.

Michal Tichý, oktáva

PROJEKT NA ZÁCHRANU OCEÁNŮ

Většina z vás určitě postřehla, že se v poslední době více řeší problematika plastů. Mně toto téma rozhodně není lhostejné a doufám, že ani vám.

Zkusili jste se někdy zamyslet, kde skončí odpad, který vyhodíte? Možná si myslíte, že už se vás to netýká, ale ono neexistuje žádné “ pryč “. Někde ten odpad skončit musí. Buď na skládkách, v lepších případech na místech, kde se recykluje, ale v tom nejhorším případě končí v prostředí kolem nás. Výjimkou bohužel nejsou ani moře, kam se dostane prostřednictvím řek. A to je velký problém nejen pro mořské živočichy nebo kvalitu samotné vody, ale také pro nás, pro lidi. Ryby a mořští ptáci si plastové úlomky pletou s potravou, sní je, ucpe se jim trávicí trakt a zahynou. Korály bělají a vymírají z důvodu zvyšování teploty vody kvůli globálnímu oteplování, ale škodí jim právě i znečišťování oceánů. Jíme ryby, které v sobě mají mikroplasty a chemikálie, které se z odpadu v moři uvolňují. Mohla bych pokračovat dál a dál.

Je tedy jasné, že je potřeba začít něco dělat, protože podle vědeckých odhadů v roce 2050 bude tímhle tempem více plastu než ryb. ¹

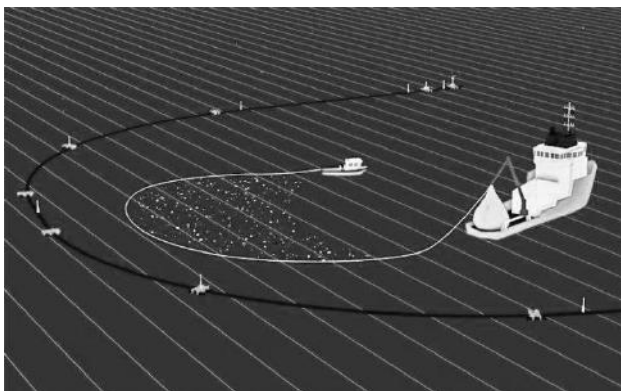
S plasty je to běh na dlouhou trať, ale každá iniciativa se počítá. Dle mého názoru by měl každý začít u sebe, a s názorem, že jedinec nic nezmění, se neztotožňuju. To by si totiž mohl říct každý a nikdy bychom se nikam nedostali.

Vznikají také různé projekty, které si dávají za cíl ulevit nám, a hlavně naší přírodě, od všech těch odpadků. A v tomto článku bych vám ráda jeden z nich přiblížila.

The Ocean Cleanup

V překladu jakýsi úklid oceánu. Konkrétně se jedná o projekt, navržený v roce 2013 mladým Holanďanem jménem Boyan Slat.

Nyní, po pěti letech vývoje a testování, byl 8. září 2018 v San Franciscu poprvé na moře vypuštěn *Systém 001*, jak ho organizace oficiálně nazvala. V Pacifiku ho čekal dvoutýdenní testovací proces, díky kterému se mohly doladit poslední detaily.

17. října 2018 se plavidlo přesunulo k hlavnímu cíli – do oblasti zvané jako *The Great Pacific Garbage Patch* – v překladu Velká tichomořská odpadková skvrna. Ta se rozpíná na přibližně 1,6 milionu km² mezi břehy Kalifornie a Havaje. Obrovská to plocha, co?

A jak Systém 001 vlastně vypadá?

Skládá z 600 m dlouhého plavidla, které se pohybuje po hladině, a k němu připojené sukně, která sahá do hloubky tří metrů. Ta má zajišťovat, že neproklouznou ani malé částičky odpadu.

Systém má tvar písmene U, díky čemuž se odpad shromažďuje hezky uprostřed a je snadnější ho zachytávat, a také mu toto uspořádání pomůže obstát v horších přírodních podmínkách a předejít jeho převrácení.

Díky dalším přírodním silám se systém pohybuje rychleji než plasty, tudíž je schopný odpad efektivně zachytávat.

Nezamotají se do této odpadkové pasti omylem i ryby a další mořští živočichové?

Nebojte, nezamotají. A vysvětlení je poměrně jednoduché. Již zmiňovaná sukně totiž vytváří spodní proud a díky tomu pod ní mohou živočichové bez problému proplout.

A co s nasbíranými odpadky?

Čas od času přijede pomocná loď, takový lodní kontejner, který všechen odpad vysbírá a převeze na pevninu, kde jsou plasty recyklovány a přeměněny v další předměty, jako např. sluneční brýle.

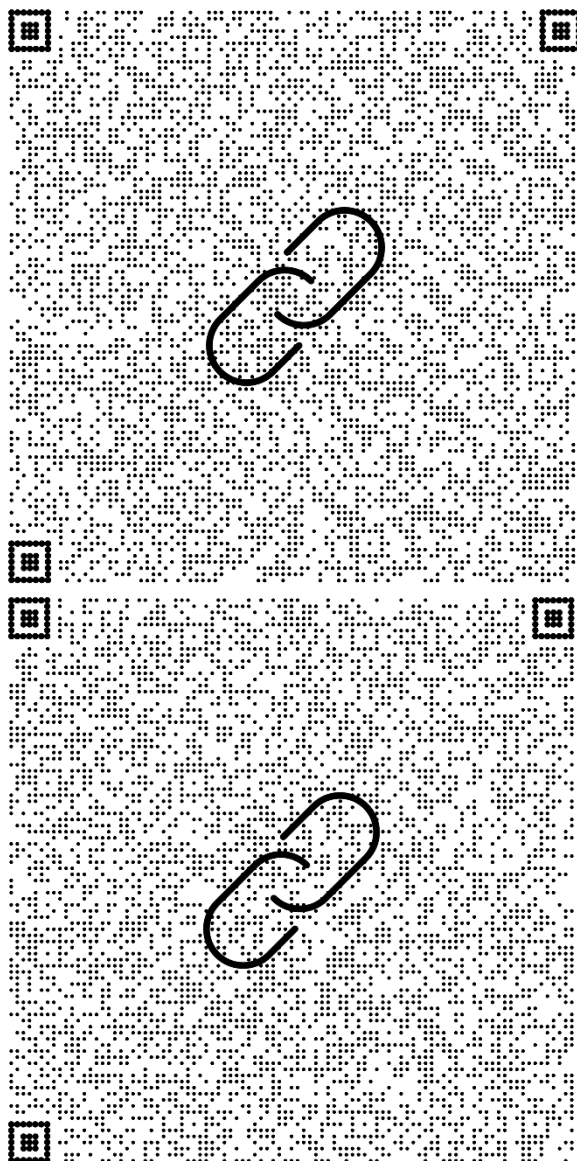
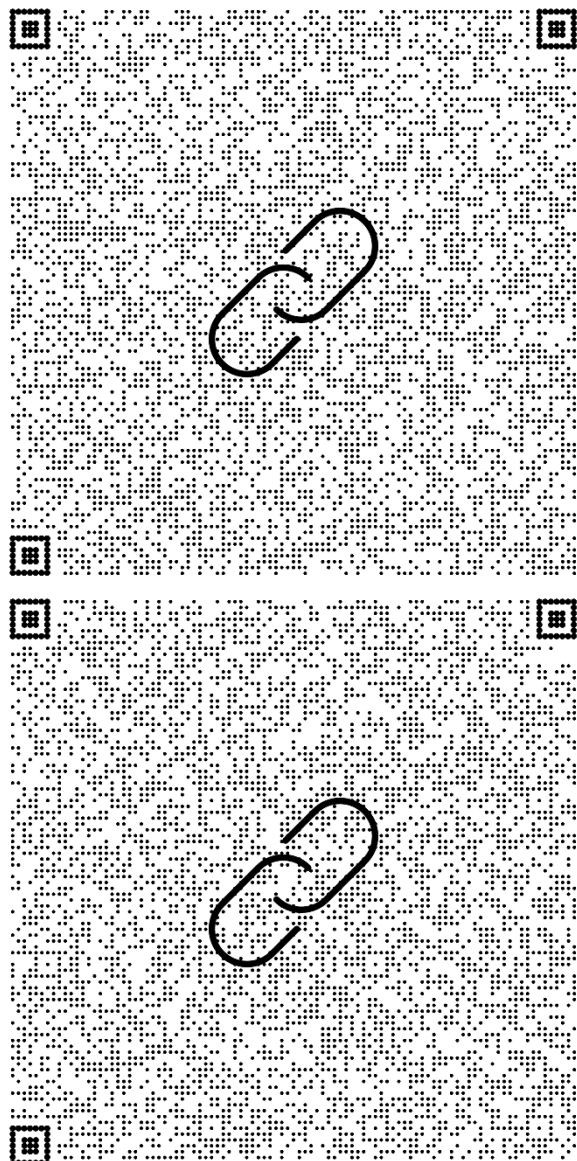
Jaké jsou ambice?

Podle odhadů samotné organizace by tento systém mohl za rok nasbírat cca 50 tun odpadu. Sám zakladatel doufá, že v budoucnosti by v Tichém oceánu mohlo být až 60 takových čistících systémů, což by znamenalo zlikvidování až 50 % odpadu ve světovém oceánu v průběhu pěti let.

Tak budeme držet palce, ať se vše podaří, jak má.

Markéta Hůlková, III. A

www3.weforum.org
www.czechcrunch.cz
www.interez.sk

FAST

„Fast fashion isn't free – someone somewhere is paying.“

FASHION

Každý z nás určitě nejednou zatrousil do obchodního centra s vidinou zakoupit co nejvíce věcí za co nejméně peněz. A není divu – vždyť na každém rohu na nás číhá reklama s krásnými modelkami, oblečenými do posledních výkřiků módy. Nutí nás nabýt dojmu, že to, co jsme si již koupili, dávno není aktuální a potřebujeme něco nového – lepšího, že potřebujeme víc a víc. Nemá cenu někoho soudit za to, že podléhá mocným obchodním řetězcům, kterým nezáleží na ničem jiném než na výdělku. V dnešní době je to bohužel normální. Ale pozastavili jste se někdy nad tím, odkud se všechno to oblečení bere a kde končí?

Zdroj: www.hm.com

„RYCHLÁ MÓDA“

Fast fashion (v doslovném překladu rychlá móda) je pojem, který nejčastěji označuje obchodní řetězce jako je H&M, C&A, Bershka, New Yorker, Forever 21, Pull & Bear, Fashionnova, Shein, ASOS, Mango, Primark, Zara a další. Jde o cenově dostupnou módu, jejímž cílem je především zachytit aktuální trendy a vydělat co nejvíce peněz. „Trendy“ se neustále mění a tím se mění i sortiment výše uvedených značek. Jde tedy o nekonečný proces – vyrobit oblečení co nejlevnějším způsobem, rychle ho prodat, vyrobit oblečení co nejlevnějším způsobem, ... Kvalita a etické smýšlení je vedlejší.

#WHOMADEMYCLOTHES

Levný způsob výroby neznamená pouze levný materiál, ale především levnou pracovní sílu. Proto firmy směřují svoji výrobu do zemí jako je například Bangladéš nebo Čína. Zaměstnanci, z nemalé části děti, zde pracují v příšerných podmínkách, okolo patnácti hodin denně za méně než 1\$ na hodinu. (volný překlad, consciouslivingtv.com): „Na pokraji chudoby pracovala Aklima v továrnách jako Rana Plaza od 14 let, aby podpořila svou rodinu a zaplatila za školní docházku svých sourozenců. Její běžná pracovní doba trvala od 8:00 do půlnoci, sedm dní v týdnu. Dva až tři dny v týdnu pracuje do 3:00 nebo zůstává celou noc, aby splnila zadanou práci, za přechas nedostane zapláceno.“ O bezpečnosti práce a nekvalifikovanosti pracovníků ani nemluvě. Po kolapsu v továrně Rana Plaza (Bangladéš) v roce 2013 zahynulo 1133 zaměstnanců a přes 2500 jich bylo těžce zraněných. Výše zmíněná Aklima je jedna z přeživších této události.

KDE JE VŠEMU KONEC

Jistě je vám jasné, že se ty milióny tun oblečení, které jsou vyráběny, zkrátka nemůžou prodat. Už jen z principu, že se každý kus ušije nespočetněkrát a v několika velikostech. Nemluvě o tom, že některé kousky jsou ať už po praktické či vzhledové stránce zkrátka nenositelné. A kde všechno to oblečení končí? Na skládkách. Malá část oblečení, které obchodní řetězec nevyhodí na skládku, končí ve spalovně.

Žena ztratila svou dceru při nehodě v Rana Plaza.

EKOLOGICKÁ VRAŽDA

K výrobě nejrůznějších barev a materiálů jsou používány nebezpečné chemikálie, které způsobují vážné zdravotní problémy nedostatečně chráněným pracovníkům a následně jsou vypouštěny do řek či moří. Stroje využívané v továrnách jsou nejen nebezpečné, ale rovněž velmi energeticky náročné a do ovzduší vypouští velké množství toxických látek. Na výrobu jednoho trička je v průměru spotřebováno 2700 litrů vody – čtete správně.

Zdroj: doubleeleven.co

ŘEŠENÍ?

Úplné řešení asi v současné době nenajdeme, je zde ale pár věcí, kterými alespoň sami za sebe nebudeme zhoršovat situaci. Překvapivě – přestat podporovat fast fashion brands – co nejvíce omezit nákup oblečení, které se nám za půl roku přestane líbit. Lidé se často vymlouvají, že jsou fairtradové a etické značky příliš drahé a nemohou si je dovolit. Přitom jsou pouze zvyklí na levnou fast fashion, kde jde o ještě větší absurditu, pokud jsou některé kousky velmi drahé. Alternativou jsou second-handy, kde můžete najít jedinečné kvalitní kousky za dobrou cenu, zároveň sem můžete dát vytríděné oblečení ze svého vlastního šatníku. To také můžete věnovat na charitu, přátelům nebo recyklovat. Nebojte se vyjádřit svůj názor, neustále se vzdělávejte, dejte o sobě vědět a zajímejte se o věci kolem

A zamyslete se: Proč tričko mající cedulku „Made in Bangladesh“ nese nápis „Chráním lidská práva“ a pluje oceánem.

Lucie Matějcová, III.A

100 LET ČESKÉHO FILMU, ANEB NEMÁME JEN BABOVŘESKY

Poslední půlrok se v Česku a na Slovensku nemluvalo o ničem jiném, než o našich výročích, ať už těch více či méně příjemných, mluvili jsme o tom, na co máme být hrdí, a co se nám za těch sto let povedlo. Bez jediné debaty můžeme říci, že jedna z mnoha věcí, která nám za těch sto let šla, byly filmy. Teď nemluvím jen o jednoduchých a přibližných pohádkách a komediích, ale hlavně o těch dílech, které skutečně nějakým na diváka zapůsobí. Tady je pár známých či neznámých, které by si tradiční divák neměl nechat ujít.

Hoří, má panenko

Začneme klasikou, posledním českým filmem od legendárního Miloše Formana před tím, než začal vyhrávat Oscary v Americe. Příběh o hasičském bálu je jedna z nevtipnějších věcí, které v českém filmu uvidíte. Nejlepší na tom celém jsou herci-neherci, které Forman našel někde na ulici, a kteří podávají lepší výkony, než většina dnešních filmových hvězd.

S čerty nejsou žerty

Ať se vám to líbí nebo ne, pohádky jsou silnou součástí naší kultury, v jakékoliv formě, a každý má svoji oblíbenou, moje je tahle. Žádná jiná pohádka podle mne nekombinuje prvky dramatu a komedie tak, jako S čerty nejsou Žerty. Škoda, že dneska jsou čerti viděni pouze jako zdroj komedie, nikoliv postavy s neskutečným potenciálem.

Vyšší princip

Jestli Čechoslovákům nějaké téma šlo, byl to nacismus a jeho nechutnosti, a tohle je spolu s Obchodem na Korze to nejlepší. Důvod, proč jsem vybral Vyšší Princip, je, že zkrátka není oproti Korze, tak známý, ale rozhodně je stejně poutavý.

Vynález Zkázy

Karel Zeman byl průkopníkem filmu v celosvětovém měřítku, jeho efekty s prvky animace a perspektivy dodneška vypadají nádherně. Vynález Zkázy je dodneška mnohými považován za nejlepší adaptaci Julesa Verne od dob stařícké Cesty na Měsíc.

Spalovač Mrtvol

Skutečná černá ovce celé české kinematografie. Silná atmosféra a nepříjemná kamera podtržena bezkonkurenčně nejlepším výkonem legendárního Rudolfa Hrušínského tvoří skutečně děsivé mistrovské dílo, a můj oblíbený český film.

Václav Fanta, Kvinta

GMH V CHOJNÓVĚ

V Chojnově už jsem jednou na výletě byl, když se mi ale minulý měsíc objevila možnost opět se tam podívat, nenenašel jsem jediný důvod, proč se tam nevydat znovu.

Značnou nevýhodou druhé návštěvy byl nedostatek nějakého překvapení, které jsem vnímal na každém kroku při minulé návštěvě, skvělý příklad je například samotná jejich škola. Napoprvé jsem byl totiž velice mile překvapen, když jsem zjistil, že se nejedná o nějaký žlutý kvádr s plochou střechou, ale architektonicky zajímavou budovu, mně nejvíce připomínající starší anglické cihlované domy.

Celý den proběhl v podstatě totožně jako minule, nějaké změny se však samozřejmě objevily, jedna skupina se šla vykoupat do místního bazénu, druhá skupina (včetně mě) se vydala na průzkum města. Jako první jsme se vydali na náměstí, abychom si vylezli věž u tamního kostela. Nahoře jsme byli vystaveni krásnému výhledu, a díky příznivému počasí bylo možné vidět v podstatě celé město.

Další zastávka bylo muzeum, a za sebe musím říci, že muzeum bylo asi mojí oblíbenou částí dne, a to hlavně kvůli tamnímu průvodci, jehož neskutečná energie a snaha nám něco předat o historii jejich města v jiném, a zároveň tak podobném jazyce byla neskutečně příjemná.

Obě skupiny se poté sešly na obědě v tamní restauraci, kde se podávaly řízky s bramborem a dalšími přílohami. Po najedení přišel čas na fotbal, kde hráli ti nejlepší z obou stran, bohužel i přes pomoc pana Umáčeného jsme prohráli. Na závěr už byla jen grilovačka, kde jsme u školy společně strávili s tamními studenty posledních pár hodin, a po náročném dni jsme se vrátili zpět do Čech.

Václav Fanta, Kvinta

VŘČE (vřč, 1.p, č.j., r.ž. (v. kost), vřče 1.p, č.m., r.ž. (v. píseň); [vřč]; z „v řeči“; tj. věta nebo sousloví s více různými významy; neologismus; /synonymum: kalambúr (z fr); anglicky: pun/)

Autor: Fagi

Všechna práva vyhrazena.

Ikony obsaženy v tomto čísle vytvořil Freepik, Smashicons, Agata Kuczminska, Catkuro, Prettycons, dDara – www.flaticon.com

Časopis bude zveřejněn v elektronické podobě s určitým časovým odstupem i na stránkách školy, k nalezení bude v sekci *student*

Cena 5 Kč, veškeré peníze z prodeje budou vynaloženy na výrobu dalšího čísla.